

som det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen) udtalte, netop ind i de Centralpunkter i de paagældende Egne, der have det største Krav paa at blive inødekommet. Disse Centra angaa ikke mig personlig, men jeg skal nævne et Par Autoriteter, som have udtalt sig i samme Retning, og som have en ikke uvæsentlig Betydning. Den første er den Mand, jeg før nævnte, og som i sin Tid blev tilkaldt til Udvalget for de private Jærnbaneanlæg paa den Egn, nemlig Oberstløjtnant Dalgas, som en Mand, der kendte disse Egne ud og ind, og som en Mand, der følte levende Interesse for denne Egn. Den Gang var der ogsaa Tale om baade den Linie, som den højtærede Indenrigsminister har valgt i Forslaget, og om den Linie, som man har afridset paa Kommissionens Kort. Lad mig indskyde den Bemærkning, at Oberstløjtnant Dalgas tilsyneladende var personlig interesseret i den vestlige Linie, fordi denne nærmede sig til Hedeselskabets større Skovkomplexer, som det havde i den paagældende Egn; men desuagtet udtaler Oberstløjtnant Dalgas i det Udvalgs møde, hvortil han var tilkaldt, at kunde den østlige Linie gennemføres enten som privat Bane eller som Statsbane, altsaa den Linie, som er indridset i Kommissionens Kort, vilde han betragte den som den bedste, han endnu havde set gennemført, fordi han saa klart, at den ramte ind i de Centra i de forskellige Egne, der virkelig havde en Trang, og hvor den virkelig kom til at gjøre den allerbedste Nytte. Vi have en Autoritet til, som har udtalt sig i samme Retning, og det er det private Jærnbaneudvalg, der da det afsluttede sit Arbejde, tilstillede den jyske Jærnbanekommission, efter at den var nedsat og havde begyndt sit Arbejde, sine Bemærkninger desangaaende. Det samledes til et afsluttende Møde og udtalte da enstemmig fra alle Sider, at det henstillede til den jyske Jærnbanekommission at fremme dette Baneanlæg som Statsbane, men tillige at fremme det med den østlige Linie for Øje. Jeg henstiller dette til den højtærede Indenrigsministers Overvejelse saavel som til det Udvalg, der faar med denne Sag at gjøre. Jeg tror, at der vindes 2 Ting derved, som ere af væsentlig Betydning, nemlig for det første dette, at Banens Linie bliver kortere og selvfølgelig vel ogsaa billigere. Saa vidt jeg husker Tallene paa de Beregninger, der den Gang bleve gjorde, vil denne Linie blive en 20,000 Kr. billigere end den anden; det er selvfølgelig ikke store Ting — men dernæst, for det andet, at den rammer

aabenbart ind i disse Egenes Centrum, paa de Steder, hvor det kan gjøre mest Gavn og komme de fleste Folk til Nytte. Med disse Ord skal jeg slutte med at gjentage en Tak til den højtærede Indenrigsminister, fordi han er kommen frem med Planen, og med det Haab, at det vil lykkes endnu i denne Samling ogsaa at faa denne Bane gennemført.

Indenrigsministeren (Bramsen): Ja, Enighed mine Herrer, naar der er Tale om Jærnbanespørgsmaal, tror jeg, man paa Forhaand maa opgive at bringe til Veje; jeg tror, at alle ville slutte sig til mig i denne Udtalelse. De Herrer saa særlig i Forfjor her i Tinget en meget stor Uenighed angaaende jyske Baner; der var flere Dages Forhandling, og Resultatet af disse Dages Forhandling var en Udvalgsbetænkning, hvor man opfordrede Regeringen til at fremkomme med et samlet Forslag om ny Jærnbaneanlæg i Jylland. Der var den Gang foreslaaet her ved privat Initiativ to Statsbaner og fire private Jærnbaner i Serier, et meget betydeligt Lovforslag, og der var lige saa mange Meninger om den Sag, som der var Medlemmer, der tog Ordet, saa at ærede Medlemmer af Tinget med nogen Ret kunde gøre den daværende Indenrigsminister en Kompliment for den Evne, han havde haft til at give alle de paagældende Folketingsmænd Ret uden i nogen Henseende at have taget noget Standpunkt over for noget enkelt af de forelagte Forslag. Nu synes jeg, at jeg burde have en bedre Stilling i denne Henseende end min Forgænger, eftersom der imidlertid har siddet en Kommission, bestaaende af Repræsentanter for samtlige de interesserede Egne, bistaet iøvrigt af Teknikere ved Statsbanerne, som ere komne til et Resultat, der ganske særlig for denne Banes Vedkommende maa siges at være af enstemmig Beskaffenhed. Jeg havde tænkt mig, at der under disse Forhold vilde være mindre Tale om, at det skulde være en Bane, der gik i en anden Retning, eller at det skulde være en ganske anden Bane, eller at Stationerne skulde være anderledes, eller at i det hele taget disse Stridsspørgsmaal ikke skulde drages frem, som ere saa naturlige, og som have været sædvanlige, hver Gang man har behandlet Spørgsmaal om Baner, som ikke have været Resultatet af en saadan Overvejelse som den, der er gaaet forud for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Imidlertid er dette ikke saa aldeles gaaet i Opfyldelse, men det maa dog naturligvis